

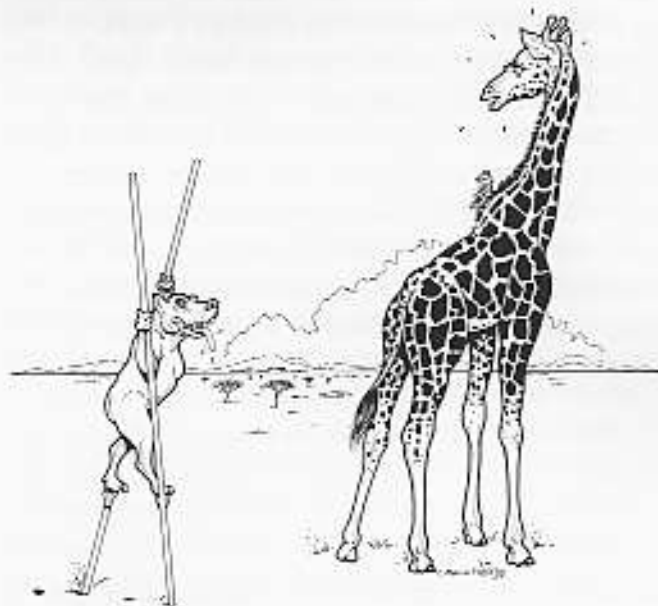
de nek van de giraffe

Toen twee jaar geleden een pitbull terrier een Rotterdams politiepaard in de testikels beet, gaf het dier daarmee een oplossing aan voor een oud evolutionair probleem. (Overigens liep de pitbull er ook mee vooruit op zijn eigen lot: ze mogen van de staatssecretaris nu zelf geen testikels meer hebben.) Zoals zelfs Stephen Jay Gould moest erkennen (in zijn boek *Bully for Brontosaurus*) is er nog steeds geen door iedereen aanvaard antwoord op de vraag waarom een giraf zo'n lange nek heeft. De meeste evolutiebiologen en schrijvers van schoolboeken (de laatsten schrijven de versten na) houden het erop dat de lange nek het gevolg is van een aanpassing aan het eten van blaadjes. Wanneer de bomen aan de onderkant zijn kaalgevreten hebben die giraffen een evolutionair voordeel die een lange nek hebben. Zij kunnen nog wel aan voedsel komen terwijl de giraffen met een iets kortere nek het loodje leggen en zich niet meer kunnen voortplanten. Het langer worden van de poten is een ontwikkeling die hier direct verband mee houdt. Alsmear hoger groeiende blaadjes kunnen nog worden gegeten. Bij gebrek aan een betere theorie komt dit verhaal in ieder boek terug. Maar vanaf nu weten we beter.

Lang geleden, vele miljoenen jaren, leefden in Afrika de oer-mens, de oer-pitbull en de oer-giraf. Ze woonden vreedzaam bij elkaar, de oer-mens in zijn primitieve hutjes, de oer-pitbull in een hokje ernaast, en de oer-giraf liep in het vrije veld struikjes te verorberen. De oer-giraf was klein, ongeveer zo hoog als een koe. Zo waren ze altijd geweest en zo zouden ze altijd gebleven zijn als er niet iets was misgegaan bij het fokken met de oer-pitbull. Na vele jaren van ongehinderd fokken begon de oer-mens invloed te verliezen op het gedrag van de oer-pitbull. Niet alleen waren er steeds meer honden ontsnapt uit hun hokjes en in de wildernis verdwenen, maar ook begon als gevolg van inteelt de oer-pitbull steeds agressiever te worden. Het verwilderende ras begon zich te buiten te gaan aan het bijten in de testikels van de oer-giraf. De arme herkauwers waren daar uiteraard hetrekkelijk weerloos tegen, en alle aangebeten giraffes

stierven een akelige dood. Ze konden zich vanzelfsprekend ook niet meer voortplanten. Maar ziet: sommige giraffes hadden iets langere poten dan andere, en die gelukkigen werden niet in het scrotum gebeten omdat de oer-pitbull er niet bij kon. Vanaf dat moment begon de evolutie een rol te spelen: giraffes met langere poten hadden een voordeel ten opzichte van giraffes met kortere poten. Zo werden de giraffe-poten steeds langer en langer. En omdat giraffen na het eten van al die droge blaadjes water moeten drinken, werd ook de nek steeds langer, want anders hadden ze niet meer met hun kop bij het water van de oer-Nijl kunnen komen. En zo leefden ze weer vreedzaam naast elkaar: de mens in zijn primitieve hutjes, de verwilderde hond teleurgesteld in het vrije veld, en de giraf met lange nek en lange poten at weer onverstoord blaadjes uit de toppen van de bomen.

Jelle W.F. Reumer

cartoon: Leo Man in 't Veld